

overholde de økonomiske rammer, vil jeg sige, at det er afgørende for os.

Nu tror jeg, vi vil se, at selv om kommunerne overholder den aftale, vi har indgået, vil der stadig væk være plads til de tiltag, de måtte ønske på det sociale område, for mange af de her overskridelser, man ser, kommer i kraft af nye og større initiativer, som den enkelte kommune har valgt at gennemføre, fordi de skal lægges sammen med en anden. Så har man tænkt: Der er ikke nogen grund til, at vi tager kassebeholdningen med videre til det nye fællesskab; skulle vi ikke bruge den på initiativer, på løft i vores egen kommune?

Men at drage initiativer på socialområdet ind i den her debat synes jeg nok er at skyde ved siden af. Det er helt andre ting, der gør sig gældende, er mit gæt, når vi ser kommunernes overskridelser.

Formanden:

Det er nu fem kvarter siden, ordføreren besteg talerstolen. Vi har nået 32 korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Peter Christensen og går videre i ordførrækken.

Henrik Sass Larsen (S):

Det går godt med Danmarks økonomi, og det er der grund til at glæde sig over. Der er råd til forandring, der er råd til forbedring, og der er råd til investeringer. Derfor kan det undre, at denne finanslov med tilhørende ændringsforslag er så perspektivløs og så initiativløs, som tilfældet er. Det er mildt sagt ikke med denne finanslov, der skrives danmarkshistorie.

Det kan man især undre sig over, nu hvor muligheden byder sig, og nu hvor oppositionen har stillet sig så konstruktivt an med en lang række ændringsforslag, som netop viser vejen til konkrete forbedringer i vores fælles offentlige service og investeringer i fremtiden. Hvorfor denne initiativløshed, kunne man spørge.

En nærliggende forklaring kunne være ideologi – spørgsmålet om, hvor stor vores fælles service skal være. Regeringen har med dette finanslovsforslag fulgt en målsætning om en meget beskeden vækst i den offentlige service, helt konkret en vækst på 0,5 pct. Selv om pengene fosser ind i statskassen, bliver den offentlige service lagt i et jerngreb, og der udmeldes vidtgående straffeaktioner over for enhver overskridelse.

Det kunne man jo sige var helt fair, såfremt regeringen havde afstemt borgernes forventnin-

ger til velfærdsservicen og ærligt og åbent havde indrømmet, at der ville blive mindre fælles velfærd fremover. Men det er ikke, hvad der er sket, tværtimod. Regeringen stiller befolkningen i udsigt, at den vil få en bedre velfærdsservice, at vores børns skoler skal blive bedre, at vores bedsteforældres hjemmehjælp skal blive bedre, at vores sygehuse skal blive bedre. Regeringen kommer med stadig nye forslag, men har hverken modet eller viljen til at pege på, hvad det er, der skal reduceres eller skæres bort. Det lader man kommuner og amter om, og det bliver selvfølgelig i længden en umulig opgave for dem.

En fortsættelse af regeringens strategi om en meget beskeden vækst i den offentlige service vil over tid medføre, at den andel af samfundets produktion, som vi anvender til den fælles offentlige velfærdsservice, reduceres. Den kommer til at fylde mindre, og det kommer til at halte med kvaliteten.

Kl. 10.25

Når en 75-årig mand bliver indlagt på et sygehus i en måned for behandling af en hudsygdom i nogle fysiske rammer, der matcher den tid, sygehuset blev opført i – og det er sådan cirka 1930'erne – hvor der findes tre ordentlige stole til 18 patienter, resten er umagelige træstole; hvor rammerne er nedslidte ud over alle grænser; hvor vinduerne er punkterede, så man ikke kan se ud ad dem; hvor der kun findes ét tv til hele afdelingen, og for resten ikke nogen radio; og hvor personalet er meget søde og rare, men hvor patienterne bliver alt andet end i godt humør af omgivelserne, så er det ikke amternes skyld, at det ser sådan ud, det er regeringens, fordi den forhindrer dem i at investere.

Når en familie afleverer deres børn i en børnehave med nedslidte fysiske rammer og med alt for lidt personale til at tage sig af børnene, så er det ikke kommunens skyld, det er regeringens, fordi den forhindrer kommunen i at kunne investere i bedre service.

Når der stadig er tilfælde, hvor ældre får for lidt hjemmepleje, er det ikke kommunens skyld, det er regeringens, fordi den forhindrer kommunen i at bruge flere midler på service.

Pengene er der. Danmark er et rigt samfund. Det er regeringen, der hindrer os i at få en bedre service.

Vi Socialdemokrater har foreslået som led i denne finanslov, at vi fremover skal stræbe efter, at den del af samfundsproduktionen, som vi anvender til den fælles velfærd, skal være uændret